

Hedegaard, Connie

Fra: Hedegaard, Connie
Sendt: 30. maj 2005 12:17
Til: 'Allan.niebuhr@ft.dk'; 'Carina.Christensen@ft.dk'; 'Charlotte.Dyremose@ft.dk'; 'kfchwm@ft.dk'; 'coh@mim.dk'; 'kfhelm@ft.dk'; 'Helle.Sjelle@ft.dk'; 'Henriette.Kjær@ft.dk'; 'Jakob.Axel.Nielsen@ft.dk'; 'Morten.Bangsgaard'; 'Per.Ørum.Jørgensen@ft.dk'; 'Pia.'; 'Tom.Behnke@ft.dk'; 'les@jm.dk'; 'kli@oem.dk'; 'fha@trm.dk'; 'mmm@minff.dk'; 'Brian Mikkelsen'
Emne: KF gruppen - til fortrolig orientering

Kære gruppefæller,

Forud for gruppemødet i morgen og foranlediget af de sidste par dages presseomtale vil jeg gerne præcisere et par ting:

Jeg har - naturligvis - ikke fortiet, at det meget omtalte juridiske notat ender med at konkludere, at jeg er inhabil i forhold til statsministeriets skrivelse fra marts sidste år. Det er tværtimod lige præcis den problemstilling, jeg tager fat på i min korte pressemeddelelse i fredags. Her siger jeg tre ting:

AT JEG IKKE IFØLGE JURISTERNE ER INHABIL I FORVALTNINGSLOVENS FORSTAND. Det turde være indlysende, hvorfor jeg synes, det er vigtigt. I pressemeddelelsen siger jeg:

"Jeg noterer mig, at i det notat der er kommet ud af de involverede juristers fælles anstrengelser - efter at de har haft lejlighed til at studere mine udtalelser - ja der er konklusionen klar: Mine politiske og principielle udtalelser i Bilka-sagen gør mig ikke inhabil i forhold til forvaltningslovens regler."

AT JEG IKKE SELV HAR ØNSKET AT BLIVE TAGET AF SAGEN. Det hænger dels sammen med det første - havde jeg været inhabil i forhold til forvaltningsloven, ja så måtte jeg selvfølgelig ikke behandle sagen. Dels hænger det selvfølgelig også sammen med, at jeg ikke ønsker at fremstå som en, der vælger den feje udvej i en svær sag. Jeg har i dagene op til afgørelsen meget klart sagt til Bendt, at jeg ikke ønskede at blive "beskyttet" mod at træffe en vanskelig beslutning. Tværtimod synes jeg, det var u hensigtsmæssigt, hvis flere konservative skulle involveres i denne umulige sag. I pressemeddelelsen skriver jeg:

"Jeg har på ingen måde haft noget ønske om at undgå at komme til at afgøre Bilka-sagen. Derfor er det bestemt heller ikke mig, der har bedt om, at sagen bliver taget fra mig."

AT DET ER IFØLGE STATS MINISTERENS SKRIVELSE FRA SIDSTE ÅR, AT JEG ER INHABIL. Det fremgår ret tydeligt, synes jeg, at det er her uenigheden ligger, men at jeg tager beslutningen til efterretning. I pressemeddelelsen skriver jeg:

"Imidlertid er det ifølge statsministerens skrivelse fra februar 2004 nok til, at en minister kan tages af en sag, at spørgsmålet om habilitet - rimeligt eller ej - overhovedet er rejst i det offentlige rum. Jeg mener, at en så restriktiv fortolkning vanskeliggør politiker-rollen, men tager beslutningen til efterretning."

Ifølge de skærpede habilitetsregler fra foråret 2004 skulle jeg selv have bedt statsministeren om at få sagen overført til en anden minister. Dette har jeg for en uge siden meddelt Bendt, at jeg ikke ønskede at gøre, fordi jeg mener, at det gør det ret umuligt at være politiker og minister. Som miljøminister har jeg jo næsten dagligt afgørelser på mit bord om indsigelser i forhold til indkøbscentre, udvidelser af landbrug, regionplaner etc. etc., som nu en gang i sidste ende også er præget af mine politiske og principielle holdninger. Hvis en ung landmand rejser sig op på et offentligt møde og spørger, hvad min holdning er til, at han vil udvide sin kvægbesætning, hvis der derved udledes mere kvælstof til Vadehavet, bliver jeg så inhabil i sagen, hvis jeg svarer ham, at det skal han ikke regne med, at jeg kommer til at acceptere?

Hvis blot det, at spørgsmålet om habilitet rejses i det offentlige rum gør, at man skal give en sag fra sig, ja så bliver det efter min bedste overbevisning meget svært at fungere i rollen som politiker. Og politiker-rollen er nu en gang efter min opfattelse forskellig fra dommerens.

Dertil kommer i forhold til den konkrete sag, at det faktum, at anonyme venstrefolk forrige søndag i Jyllandsposten rejste spørgsmålet om min habilitet, gjorde det ekstra betænkeligt blot at kaste beslutningen fra sig. Bendt og jeg havde løbende i sidste uge adskillige gode samtaler om denne principielle problemstilling, hvor Bendt så omvendt mente, at når nu notatet forelå, var det sin sag at sidde konklusionen overhørig. Bendt tog ad notam, at jeg p.g.a. min holdning til spørgsmålet ikke selv ville skrive til statsministeren om at få sagen overført til en anden, men besluttede så under hensyntagen til statsministeriets brev fra sidste år, at sagen skulle overføres til Justitsministeriet. Dette har jeg accepteret - jeg har taget "beslutningen til efterretning". Det gjorde jeg offentligt i fredags - det gør jeg selvsagt stadig væk.

Jeg har intet ønske om at gøre dette til en lang føljeton i medierne. Jeg aftalte fredag eftermiddag med Bendt, at jeg sendte nogle linier ud i form af en kort pressemeddelelse (hvis hele ordlyd er gengivet oven for) og gav et enkelt interview til Radioavisen, idet vi var enige om, at total tavshed var uholdbart, hvorfor det var bedre, at sige kort, hvad jeg ville sige og derefter holde mund. Bendt vidste, at jeg ville betone det med forvaltningsloven og det faktum, at jeg ikke selv ønskede at blive taget af sagen men har i øvrigt ikke været inde over formuleringerne, og det er så her, vi

går fejl af hinanden. Det havde vi lørdag formiddag en fornuftig telefonisk snak om, ligeså vel som vi over weekenden har holdt tæt telefonisk kontakt. For at minimere skaderne for partiet har vi været enige om, at jeg ikke sagde mere; men det er så også klart, at det forudsætter, at der ikke opstår myter om forløbet i medierne, hvorfor jeg har ønsket at give Jer denne korte orientering.

Og så håber jeg, at vi snart kan komme til at fokusere på andre ting.

Bedste hilsener

Connie